

Instanța de fond: L. Holevițaia
Instanța de apel: A. Panov, M. Anton, I. Țurcan

ÎN C H E I E R E

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Iuliana Oprea

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către SA „Moldovagaz”, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Derejovschi Serghei împotriva SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz” privind contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de SA „Moldovagaz” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 17 septembrie 2015, Derejovschi Serghei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz” privind anularea deciziei nr. 88 din 18 iunie 2015, emisă de SA „Moldovagaz”, recalcularea sumei serviciilor incluse în chitanța de plată din 25.06.2015, prin excluderea sumei de 25 781,86 de lei.

În motivarea cererii s-a indicat că, de către colaboratorii SA „Chișinău Gaz”, la 04 iunie 2015, a fost efectuată demontarea echipamentului de măsurare (contor de gaz) pe motiv de verificare-cercetare periodică (de plan) a echipamentului de măsurare. Pe actul de măsurare reclamantul și-a aplicat semnătura, dar copia acestui act nu i-a fost înmănată.

Reclamantul a relatat că, la 29 iunie 2015, prin intermediul oficiului poștal a fost primită scrisoarea nr. 1740 din 11.06.2015 privind prezentarea lui la ședință de grup fixată pentru data de 17 iunie 2015, ora 13:30. La data menționată reclamantul a fost în imposibilitate de a se prezenta, deoarece s-a aflat în deplasare. Ulterior, reclamantul a primit decizia nr. 88 din 18.06.2015 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale prin care s-a decis de a efectua calculul consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal pentru perioada de 12 luni cu înmânarea chitanței de plată în sumă de 25 781,86 de lei.

Nefiind de acord cu decizia nominalizată, la 14 iulie 2015, a expediat în adresa pârâtului cerere prealabilă în care și-a expus opinia referitor la decizia emisă de către SA „Moldovagaz”, solicitând anularea acesteia. La 25 august 2015, a fost

recepționat răspunsul nr. D-128/15, în care s-a indicat că cererea prealabilă este neîntemeiată și nu există temeii pentru a anula decizia nr. 88 din 18.06.2015.

În opinia reclamantului, decizia nr. 88 din 18 iunie 2015 este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi anulată din următoarele considerente: verificarea nemijlocită a contorului și a sigiliului acestuia, efectuarea expertizei s-a desfășurat în lipsa sa și fără înștiințarea despre ziua, ora și locul petrecerii acestei măsuri, din ce motiv expertiza invocată nu-i este opozabilă. Prin raportul tehnico - științific din 06.06.2015 nr. 359 nu a fost stabilită vinovăția reclamantului în privința valabilității sigiliului aplicat pe contor. Nu a fost stabilită o intervenție în structura, mecanismul sau modalitatea de lucru a contorului ce ar indica asupra unei fraude sau a unui calcul greșit. Unicele persoane care au deservit și au avut acces tehnic la contorul dat, au fost colaboratorii SRL „Chișinău-Gaz” și SA „Moldovagaz”, responsabilitatea pentru aplicarea sigiliilor originale, aparținând anume acestora și nu consumatorului.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 20 mai 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Derejovschi Serghei împotriva SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz” privind contestarea actelor administrative a fost admisă, fiind anulată decizia nr. 88 din 18.06.2015 și chitanța de plată din 25.06.2015 în sumă de 25 781,86 de lei, ca fiind emise cu încălcarea procedurii stabilite.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, apelurile depuse de SRL „Chișinău-Gaz” și de SA „Moldovagaz” au fost respinse cu menținerea hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 20 mai 2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 mai 2017, au fost admise recursurile declarate de către SRL „Chișinău-Gaz” și de SA „Moldovagaz”, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, cauza fiind remisă la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, apelurile depuse de SRL „Chișinău-Gaz” și de SA „Moldovagaz” au fost respinse cu menținerea hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 20 mai 2016.

La 29 ianuarie 2018, SA „Moldovagaz” a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă.

În motivarea recursului declarat, SA „Moldovagaz” a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea și a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

La 24 aprilie 2018, Derijovschi Serghei prin intermediul avocatului Filipov Vadim a depus o referință la cererea de recurs, prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil recursul declarat de SA „Moldovagaz”.

Analizând temeiturile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul

declarat de către SA „Moldovagaz”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SA „Moldovagaz”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe

care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SA „Moldovagaz”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Moldovagaz”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Iuliana Oprea